Anul al 54-lea · 12 Pagini · EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei · 12 Pagini · Nr. 201 Sâmbătă 24 Iulie 1937

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ŞI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în ţară

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

MINORITĂŢILE ŞI NAŢIONALITĂŢILE

Congresul naţionalităţilor, care s'a reunit la Londra în zilele de 14 şi 15 Iulie a. c., s'a ocupat, nu numai de problema naţionalităţilor — ceea ce era logic după titulatura şi obiectul său — dar şi de problema minorităţilor.

Se face adeseori o confuzie între minorităţile etnice şi naţionalităţi. Pe când minorităţile etnice şi religioase sunt grupe răzlеţe, formate prin colonizări, în teritoriile ce aparţin de drept altor naţiuni; sau sunt rămăşiţele unor triburi izolate — cum este cazul Seculor din Transilvania, cari n'au nicio legătură etnică cu maghiarii — naţionalităţile sunt formaţiuni etnice importante, dominate de alte naţionalităţi şi încorporate în state lipsite de omogenitate.

Odată definiţi termenii, nu se poate confunda problema minorităţilor etnice cu problema naţionalităţilor.

Pe când minorităţile etnice din Europa — fie că sunt sub regimul protecţiei stabilit prin pactul dela Geneva, fie că au fost lăsate sub regimul comun — nu trec de 7 milioane indivizi, naţionalităţile din Rusia sovietică formează un aglomerat de peste 150 milioane de indivizi.

Congresul naţionalităţilor, ce s'a ţinut la Londra, a reamintit dreptul de autodeterminare al popoarelor, care este imprescriptibil şi s'a opus tezei asimilării minorităţilor, pretinzând că fiecare grup minoritar are „patria sa" şi trebue să fie apărat şi protejat spre a se putea dezvolta în cadrul intereselor sale proprii, alături de populaţia majoritară.

Pe cât de logică este teza privitoare la dreptul naţionalităţilor, sau al popoarelor, de a dispune liber de voinţa lor, pe atât de lipsită de logică este teza privitoare la menţinerea minorităţilor într'o situaţie falsă şi opusă intereselor statului din care fac parte.

Congresiştii dela Londra au uitat originea pactului minorităţilor şi discuţiile ce le-a provocat acest pact, fie la Geneva, fie în alte centre europene.

Raymond Poincaré, într'un articol publicat în *Excelsior*, a criticat tratatele dela Paris pentru dispoziţiile speciale ce le cuprind, relative la întârzierea, sau chiar la împedecarea procesului firesc al asimilării.

Fostul preşedinte al Republicii franceze a subliniat *„acest grav inconvenient de a împiedeca, sau de a întârzia apropierile şi asimilările ce ar putea — mai devreme, sau mai târziu —, să rezulte din viaţa comună şi din libertate"*.

Charles Dupuis, în prefaţa ce a scris-o la lucrarea d-lui Balogh: *„Der internationale Schutz der Minderheiten"* (1929), tradusă în franţuzeşte, spune:

„Ei (autorii pactului minorităţilor) *n'au operat nicio discriminare între minorităţile dispuse asimilării şi cele refractare oricărei asimilări. Dacă nu luăm în seamă de cât textele, reese limpede dintr'insele, că politica de asimilare nu este interzisă statelor, care domină minorităţile, ci se interzic numai unele procedee de constrângere, sau de violenţă, mai mult opuse de cât favorabile politicii de asimilare"*.

Aristide Briand, cunoscut prin ideile sale democratice, a susţinut şi el aceeaş teză a asimilării neforţate a minorităţilor, ca şi Mello Franco, în raportul său din 1925, comunicat Consiliului Societăţii Naţiunilor, în care invita grupurile minoritare *să se topească în naţiunile majoritare*.

Iată atâtea opiniuni autorizate în favoarea tezei asimilării neforţate a minorităţilor etnice.

Această teză nu este — după cum s'a susţinut la Londra — în opoziţie cu ideile şi scopurile urmărite de autorii pactului minorităţilor, cari au întrevăzut, într'un viitor apropiat, necesitatea contopirii grupurilor de alte origini etnice cu naţiunile majoritare, în interesul general al statelor unitare şi al păcii. Ori, greşala gravă ce o săvârşesc cei care agită chestia minorităţilor pe planul politic internaţional, este tocmai nesocotirea existenţei şi a menţinerii statului modern naţional, punând mai presus de el, existenţa şi menţinerea unor grupuri minoritare.

Dovadă sunt următoarele concepţii, formule şi propuneri ce s'au făcut, în ultimii zece ani, de către reprezentanţii minorităţilor în congresele naţionalităţilor, cu privire la stat:

1. Statul este independent de naţiune.

2. Statul naţional trebue să dispară, după cum a dispărut şi statul religios.

3. Se pot constitui state multi-naţionale, sau mai multe state pentru o singură naţiune.

4. Statul format din comunităţi naţionale, în care aceste comunităţi să păstreze cu statul raporturi reduse, în aşa fel, în cât ele să aibă asigurate independenţa şi libertatea lor.

Cum toate aceste ciudate concepţii şi propuneri tind la distrugerea statului unitar naţional modern, — creaţiune a naţiunilor, — ele sunt în opoziţie violentă şi cu statutul teritorial actual şi cu interesele generale ale tuturor naţiunilor pacifice.

Este o datorie elementară din partea minorităţilor, în propriul lor interes, să respingă asemenea concepţii absurde şi primejdioase şi să contribue prin toate mijloacele la întărirea statului din care fac parte, iar nu să se considere corpuri străine şi distructive, căci în acest caz ele vor suferi consecinţele ce vor rezulta din atitudinea lor.

Exemplul dela Braşov

—xox—

Să însemnăm şi să reţinem cât mai bine data de Duminică, 18 Iulie curent şi să nu uităm că în această zi de Duminică, 18 Iulie, s'a produs la Braşov un eveniment a cărui importanţă naţională poate fi hotărîtoare, dacă, bine înţeles, nu va rămânea ca o manifestaţie izolată, ci va fi, aşa cum dorim din tot sufletul, începutul unei atitudini, care să fie imitată şi în care să se stărue cu toată sinceritatea şi cu toată seriozitatea impusă de datoria ce avem cu toţii faţă de ţară şi faţă de neam.

Aşa cum s'a văzut din darea de seamă apărută în ziarul nostru, în ziua de Duminică, cinci partide politice româneşti, uitând ceeace le desparte şi amintindu-şi ceeace trebue să le unească, şi-au dat mâna şi au realizat blocul românesc.

E drept că această unire are un scop limitat şi, la prima vedere, obiectivul urmărit prezintă o însemnătate oarecum secundară. Este doar vorba de a obţine, împotriva listei minoritare, victoria în alegerile comunale, care au loc Duminica viitoare.

Insă, când citim discursurile — bine că ne este dat să citim discursuri din care patima politicianistă este înlăturată — ce s'au rostit la Braşov în ziua de Duminică de către fruntaşii locali ai partidelor româneşti şi când, cu un sentiment de strângere de inimă, luăm cunoştinţă de destăinuirile făcute de vorbitori, nu exprimăm numai un sentiment de mulţumire şi bucurie că, în sfârşit, românii au înţeles să meargă pe drumul drept şi mare al adevăratelor interese româneşti, în loc să continue a merge pe întortochiatele cărări politicianiste, ci mai dăm curs părerii de rău că această unire nu s'a realizat mai de mult, încă de acum douăzeci de ani.

In adevăr, să cităm unele cifre precise şi să amintim unele fapte.

Un primar român al Braşovului hotărăşte clădirea unei Casei naţionale. A doua zi, consiliul comunal, alcătuit din minoritari, schimbă această hotărîre şi decide înfiinţarea unui muzeu minoritar.

Alt fapt. Dela unire încoace, din cauză că minoritarii au cuvânt hotărîtor în gospodărirea oraşului, nu a fost cu putinţă să se ridice un monument în memoria lui Andrei Mureşeanu, autorul lui „Deşteaptă-te, Române", precum nu s'a putut îndeplini datoria pioasă de a se ridica un monument pentru a eterniza memoria eroilor, cari şi-au jertfit viaţa pentru întregirea ţării şi neamului.

Un exemplu concludent luat din domeniul economic. A fost citat în cuvântarea ţinută de d. deputat A. Neguş. O fabrică săsească dela Braşov, care, prin comenzile ce i se dau, încasează dela statul român sute de milioane, are 146 de funcţionari, dintre care numai unul e român, iar din 1700 de muncitori manuali, avea până mai acum câtva timp 140 de români, dintre cari a concediat 110, grăbindu-se a-i înlocui prin muncitori minoritari.

Dar situaţia oraşului Braşov — situaţie pe care o întâlnim în cele mai multe oraşe din Ardeal — se prezintă pentru noi românii în mod dureros şi alarmant şi din punctul de vedere demografic. Populaţia românească a oraşului sporeşte în proporţii mult mai mici decât populaţia minoritară, ceeace înseamnă că şi sub raportul demografic, Braşovul nostru, Braşovul românesc se înstrăinează.

Toate aceste stări de lucruri — şi repetăm: cazul dela Braşov nu este un caz izolat — sunt o mare primejdie. Ca să spele ruşinea şi să pună primejdiei capăt, românii s'au trezit şi conştiinţele româneşti s'au solidarizat.

Caracterul acestei uniri, pe care o dorim cât mai durabilă şi mai fecundă, a fost bine definit de unul din vorbitorii de Duminică, d. inginer I. Ionică. D-sa a zis: „Alături de noi pot trăi în bine toţi minoritarii, însă nu pot trăi peste noi".

Iar noi adăugăm: nu trebue, nu este îngăduit să trăiască peste noi.

N. BATZARIA

M. S. Regele Carol II la Paris

Vizita la expoziţia Greco

Avion militar bulgar, prăbuşit lângă Sofia

Sofia, 21 (Radio Central). — *Un avion militar, care făcea exerciţii în regiunea munţilor Rila, lângă Sofia, s'a prăbuşit din cauza unei pane de motor.*

Locot. col. Şeşanuof, care conducea avionul, a murit pe loc, iar locot. Seimof, care-l însoţea a fost dus, în stare gravă la spital.

Aparatul a fost complect distrus.

—xox●xox—

Pentru ce democraţia engleză e anticomunistă?

Presa internaţională, care se pretinde „democratică", şi-a manifestat nemulţumirea faţă de propunerile făcute de guvernul britanic în afacerile spaniole. In deosebi, această presă a luat act cu o manifestă îngrijorare de recunoaşterea calităţii de beligeranţi a naţionaliştilor şi marxiştilor din Spania, care crează o situaţie favorabilă celor dintâi din punctul de vedere politic.

Guvernul Marei Britanii n'a făcut de cât să recunoască o stare de fapt, căci ar fi fost absurd să se conteste, după un an dela izbucnirea războiului civil din Spania, calitatea de beligeranţi celor ce se luptă.

Dar, în Anglia, s'au petrecut şi alte fapte interesante, în legătură cu evenimentele din Spania, care dovedesc existenţa unui puternic curent ostil comunismului.

In această ţară nu se confundă democraţia cu comunismul şi nici nu se tolerează amestecul agenţilor Internaţionalei a III-a în afacerile interne, ce trebue să fie dirijate numai de englezi. Atât partidul muncitoresc, cât şi toate asociaţiile sindicalizate britanice, în frunte cu „Uniunea lucrătorilor (400.000 de membri) şi „Uniunea muncitorilor din transporturi" (600.000 de membri), au luat poziţie împotriva comuniştilor.

Zilele trecute, Marchbank, secretarul general al „Uniunii lucrătorilor", a declarat:

„Succesul partidului comunist înseamnă greve, manifestaţii armate şi greva generală cu revoluţia armată".

In ziua de 6 Iulie a. c. Bevin, şeful tuturor asociaţiilor sindicaliste, după ce a pronunţat un zdrobitor rechizitor împotriva comunismului, a propus măsuri extraordinare de curăţire şi de zdrobire a tuturor extremiştilor roşii.

Comitetul central al „Trade Unions" a căpătat, în adevăr, depline puteri, ca să înăbuşe orice încercare de intervenţie străină din partea comuniştilor, prin măsurile cele mai drastice.

D. Walter Citrine, „leader-ul" politic al partidului muncitoresc britanic, a declarat la congresul internaţional din Varşovia, că întreg sindicalismul englez este împotriva comunismului şi a aliaţilor săi, precum şi împotriva acelora, cari n'au curajul să-l combată faţiş.

Cum se explică faptul, că democraţia engleză şi toate organizaţiile muncitoreşti din Marea Britanie, fără nici o excepţie, sunt anticomuniste, pe când în alte ţări de pe continent s'au stabilit colaborări şi fronturi populare între grupările zise democratice şi comunişti? Răspunsul îl găsim în spiritul conservator, tradiţionalist şi patriotic al muncitorilor britanici, ca şi în bunul simţ politic şi respectul faţă de ordinea publică şi instituţiile sale, ale englezului ce are o altă concepţie despre democraţie.

Istoricul britanic. Arthur Bryand. a publicat în „The Observer" din 11 Iulie c., un articol interesant provocat de abuzul ce se face în epoca noastră de cuvântul „democraţie" şi de încercările disperate ale comuniştilor ca să salveze situaţia critică a tovarăşilor lor din Valencia şi Barcelona cu ajutorul celorlalte forţe „democrate", constituite în „Fronturi populare".

D. Arthur Bryand caută să definească mai întâi termenul „democraţie". Ce este democraţie? Guvernul poporului? Guvern prin popor? Guvern pentru popor? El răspunde: guvernul poporului nu înseamnă nimic, nici din punctul de vedere gramatical, nici din punctul de vedere politic.

Guvernul prin popor nu-i cu putinţă de cât într'o comunitate foarte redusă, patriarhală, pe când într'un stat vast acesta ar echivala cu anarhia.

Guvern pentru popor? Dar, toate sistemele de guvernământ sunt pentru popor şi nu există guvern, care să nu accentueze că el reprezintă voinţa naţiunii şi apără interesele colective ale statului şi ale poporului.

Democraţia a fost odinioară un regim politic bazat pe toleranţa mutuală, dar de două decenii, democraţia a ajuns să însemne exact contrarul de ceece se pretinde că este: dictatura minorităţii împotriva majorităţii şi deci cultul forţei şi al dominaţiunii prin orice mijloace.

Iată ce se ascunde azi sub numele de democraţie.

Şi iată pentru ce şi comunismul îndrăzneşte să se confunde cu democraţia, când, de fapt, el este la antipodul democraţiei clasice.

Ocupându-se apoi de apelul disperat—un fel de S. O. S.—pe care Internaţionala comunistă l-a adresat organizaţiilor democratice pentru salvarea „tovarăşilor roşii" din Spania, istoricul englez respinge acest amestec îndrăzneţ şi periculos în afacerile interne ale altor state din partea acelora, cari au semănat anarhia şi au împins poporul spaniol în groaznicul război civil.

Nici în numele democraţiei, nici în numele umanităţii, nu au autoritatea şi dreptul să vorbească autorii atrocităţilor din Spania, dărâmătorii de biserici creştine şi distrugătorii unei vechi şi strălucite civilizaţii, care amintesc invazia barbarilor dela răsărit, într'o Europă dezbinată şi dezorientată.

Iată adevărata opinie engleză în materie de democraţie, de comunism şi în afacerile spaniole, care justifică atitudinea guvernului britanic ce trebue să ia în seamă atât interesele imperiului, cât şi interesele civilizaţiei şi ale umanităţii europene.

R. SEIŞANU

Foc mare în schela Moreni

Dela rezidurile de păcură aprinsă au ars şase gospodării şi magazii cu materiale

Ploeşti, 21 Iulie

Azi dimineaţă, la ora 11, au luat foc rezidurile de păcură ce se scurg dela sondele societăţii „Creditul Minier", din schela Moreni.

Canalul de scurgere trece tocmai prin mijlocul comunei şi flăcările întinzându-se pe o mare distanţă, au aprins, mai întâi, locuinţa d-lui Gheorghe Ionescu. De acolo, focul, ajutat de vânt, a cuprins pe rând, gospodăriile locuitorilor Maria Soare, Pavel Stănescu, Ion Stănescu, Vasile Negrea şi Marin Soare.

Furia focului a fost atât de puternică încât oamenii n'au putut să-şi salveze lucrurile din caselee aprinse.

S'a dat alarma în schelă şi la faţa locului au sosit echipele de stingere ale societăţilor petrolifere.

S'a telefonat şi la Ploeşti, de unde a plecat autocisterna de pompieri, sub comanda d-lui cpt. Vasile Maneca.

Intre timp, focul se întinsese la mai multe magazii cu materiale de sondaje, proprietatea d-lui Anghel Popescu, şi la moara d-lui Pavel Stănescu.

Locuitorii, din cauza focului, au fost cuprinşi de panică şi au început să-şi scoată de prin case obiectele mai de preţ.

Jandarmii au luat măsuri de ordine şi au dat ajutor sinistraţilor.

Din Ploeşti, au plecat d-nii prim procuror St. Popescu, şi maior Virgil Ariton, comandantul legiunii de jandarmi.

Aceştia împreună cu inginerii societăţii din schelă, au luat măsuri să nu se întindă focul la cele câteva sonde cari se aflau în apropierea canalului de scurgere.

Până seara, au ars în întregime cele şase gospodării, magaziile cu materiale de sondaj, mai multe hambare cu cereale şi unsori.

Pagubele se urcă, după o evaluare sumară, la peste nouă milioane lei.

Focul a fost stins la ora 1 şi jumătate noaptea.

CAUZELE INCENDIULUI

Focul a luat naştere din neglijenţa unor ţărani, cari lucrau la coasă şi au aruncat chibrituri aprinse în canalul cu reziduri de păcură.

SHIGERU KAWAGOE
ambasadorul Japoniei la Nanking

—xox○xox—

Puternică explozie intr'o uzină chimică germană

DOI MORŢI ŞI DOI RANIŢI

Berlin, 21 (Rador). — *Intr'o uzină chimică din Saarau, lângă Waldenburg (Silezia), s'a produs azi o puternică explozie.*

Se pare că explozia se datoreşte descompunerii unor reziduri de fabricaţie.

Sunt doi morţi şi doi răniţi.

Din cauza exploziei s'a produs un incendiu, care a putut fi stins după o muncă de o oră.

—xox●xox—

Un avion cade peste un grup de soldaţi

3 MORŢI ŞI 23 RANIŢI

Copenhaga, 21 (Rador). — **Un avion a căzut azi dimineaţă în apropiere de Flensborg pe un grup de soldaţi.**

Un soldat a fost omorît, 14 grav răniţi şi 9 mai uşor.

Doi motociclişti cari treceau prin apropiere în momentul când s'a produs accidentul au fost stropiţi cu benzina ce luase foc şi au pierit carbonizaţi.

—xox○xox—

Un ciudat accident de automobil

Târgovişte, 21 Iulie

Pe calea Domnească unde se face reparaţia pavajului, automobilul nr. 227 Tg., care trecea cu mare viteză, a pricinuit un grav şi ciudat accident, pavagiului Ion Tache Marin, din comuna Viforâta.

O piatră de pavaj, călcată, cu violenţă, de roţile maşinii a fost asvârlită în capul lucrătorului, care a fost imediat transportat la spital, unde se află în stare gravă, având infundarea osului frontal.

Cultura sfeclei

de TANCRED CONSTANTINESCU

Se ştie că o comisiune fixează în fiecare an preţul sfeclei de zahăr corespunzător preţului zahărului. Pentru acest an s'a menţinut preţul fixat anul trecut de 5.700 lei vagonul de 10.000 kilograme.

După experienţa agricultorilor, însă, acest preţ este foarte puţin rentabil spre a îndemna pe agricultori să mai cultive sfeclă.

In adevăr, se ştie că cultura sfeclei reclamă foarte multă muncă: în afară de ogoare de toamnă, de o arătură adâncă de primăvară făcută cu plugul cu motor; în afară de semănat, mai trebuesc făcute cel puţin patru praşile şi operaţiunea foarte costisitoare a răritului; în fine, culesul, încărcatul pe vagon sau căruţe, descărcatul, etc. — Faţă cu producţia medie de sfeclă pe hectar, toate aceste munci nu pot fi totdeauna acoperite plătindu-se pentru vagonul de sfeclă 5.700 lei. Din această cauză, anul acesta însămânţările de sfeclă sunt atât de mici încât — dacă n'ar exista rezervele de zahăr de anul trecut, — zahărul extras din sfecla recoltată în acest an nu ar ajunge pentru consumul intern şi ar trebui să importăm zahăr!

Să importăm zahăr, noi cari avem o industrie ce poate produce o cantitate mai mult ca îndoită celei necesare României! De ce? Pentru că din motive, fie de pură demagogie, fie din lipsă de cunoaştere a chestiunii zahărului, fie din alte cauze, cei ce sunt chemaţi să o rezolve, dau soluţiuni contra intereselor generale.

Căci este a lucra contra intereselor României, ţară agricolă, atunci când loveşti în agricultură şi în o industrie agricolă; este a lucra contra intereselor ţării când, având tot ce ne trebue, ajungi să importi produse din străinătate, plătindu-le cu aur!

Se afirmă că se urmăreşte apărarea consumatorilor de zahăr.

Dar în ce mod îi apără Statul când el percepe un impozit de 12 lei pe kilogramul de zahăr, atunci când costul lui — cuprins muncile, materia primă şi toate cheltuelile industriale — este numai de 13-14 lei!

Se urmăreşte a se menţine scoborît preţul zahărului? Soluţia cea mai dreaptă ar fi de a se reduce din impozitul de 12 lei pe kilogram, şi ceeace se va reduce să se dea cultivatorilor de sfeclă.

(Continuare în pag. 2-a)

Furtună puternică şi grindină în sudul judeţului Târnava-Mare

Gospodării aprinse de trăznet

Rupea, 20 Iulie

O ploae torenţială cu furtună şi grindină s'a abătut Duminică asupra regiunii din sudul judeţului Târnava-Mare.

Oraşelul Rupea a avut de suferit după urma acestei ploi, care i-a inundat stăzile, piaţa şi multe gospodării.

In comuna Jibert, trăznetul a aprins gospodăriile lui Tonci Ioan, Gölner Gheorghe, Depner Pavel, Guist Andrei, Flagner Joan şi Gabor Rafailă, cauzând pagube de peste 500.000 lei.

Femeia Ana Flagner, în etate de 62 ani, din cauza trăznetelor şi a tunetelor s'a speriat şi a încetat din viaţă.

Grindina, însoţită de ploae, n'a cauzat pagube însemnate.

Preşedintele Lebrun în vacanţă

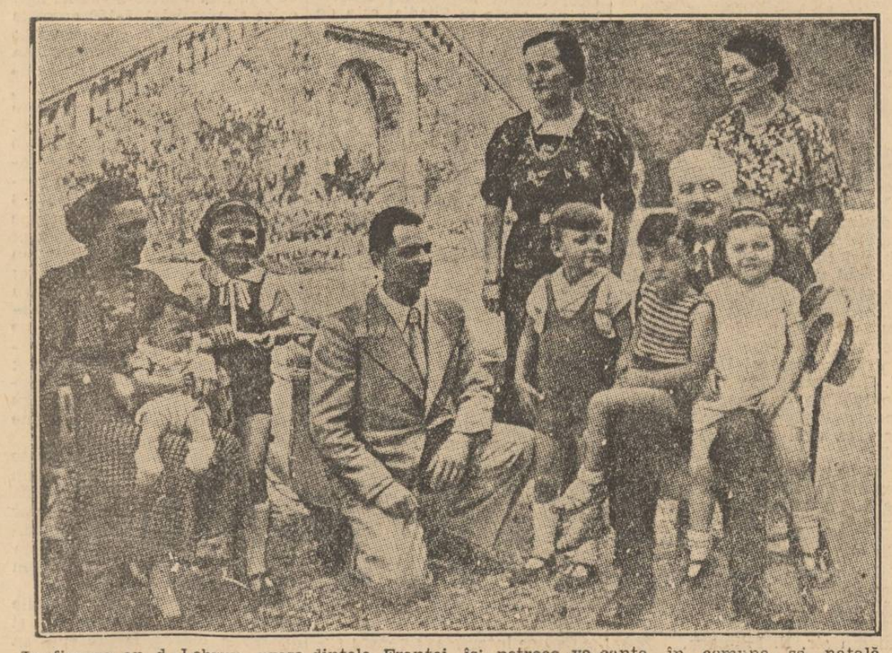

In fiecare an d. Lebrun, preşe dintele Franţei, îşi petrece vacanţa în comuna sa natală Mercyle-Haut din Lorena, unde are o locuinţă rurală. Diminea ţa, preşedintele lucrează cu secretarul său particular, la res olvarea afacerilor de stat, iar după amiază se distrează cu nepoţii săi.